

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 9.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392932144/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Tak for Alfs Klæder.»

«Det er godt, min Dreng,» hviskede Moder, hun vendte Hovedet bort, men Tue så i hendes Øjne det samme skælvende Udtryk som hin Aften, han legede Guldfux, og som et Lyn var han ude af Kancen og over Augustinus, Piskesnærten suste ham om Ørene og smældede ham lige i Ansigtet.

«Sådan — sådan — dér! dér! — sådan!»

Han holdt forpustet inde, et Øjeblik var der ganske stille i den mørke Stue, så satte Augustinus i et hvinnende Hyl, gurglede op og styrtede sig ind i sin Moders Arme.

«Men Guij da!» hviskede Lene rent forstenet.

Tue smed Pisken fra sig og løb ind i Kabinetet, lige op i den store Lænestol, rystende af Raseri og Gråd.

Han hørte forvirrede Stemmer derinde, Augustinus tudede.

«Hold din Mund!» snærrede Lene.

Så sagde Moder: «Se her Lene, tag hellere de to Kroner med det samme, det er ikke værd, De går over til min Mand med Augustinus — han holder ikke af at forstyrres paa Kontoret.»

Lene takkede, og så blev der stille.

«Tue, hvad var det dog, du gjorde?» Moder stod bøjet over ham. Han så op med glinsende Øjne: «Er de gået?»

«Ja, de er.»

Han krøb ind til hende. «Mo'r, Mo'r, nu véd jeg det,» hviskede han hemmelighedsfuldt, «det er Augustinus, som har slået Alf ihjel.»

«Men Tue dog! Hvad er det, du siger?»

«Jo han har, og han har taget Alfs Klæder -- hvor er Alf ellers blevet af?»

«Det véd du jo godt, du så jo selv, at han blev begravet.»